

ਅੱਖਰ ਪੇਟੈਂਟ ਸਾਈਡ।

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ,

ਪੰਜਾਬ ਕਾਮਰਸਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ., - ਮੁਦਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਜ ਲਾਲ ਮਹਿੰਦੀਰੱਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-

ਜਵਾਬਦੇਹ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 12 ਆਫ 1953

ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 26 ਮਈ 1954

ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1949 ਦਾ X) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953 ਦੇ LIII-ਸੈਕਸ਼ਨ 45-0 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-ਕੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਹੈ।

298

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL. VIII]

ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ-ਨਿਯਮ ਦੱਸੇ ਗਏ-ਸੀਮਾ-ਮੁਕੱਦਮੇ-ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀ-ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1949 ਦਾ XX) ਦੀ ਧਾਰਾ 45-0 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953 ਦੇ LII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸੰਭਾਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪ੍ਰਭਾਵ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪਾਸਮੀ ਓਦਯਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਬਰਾਮਣਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਅਤੇ ਮੁਥੁਕੁਮੱਲੀ ਰਮਈਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਪਲਪਤੀ ਲਕਸ਼ਮਈਆ (2), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ ਸੀ ਸੋਨੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ, 2 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 28, 1952 ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। NEMO, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ(1) ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੋਨੀ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

VOL. VIII]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

299

ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਲਾਲ ਟੀ ਮਹਿੰਦੀਰੱਤਾ, ਲਾਜ ਹੋਜ਼ਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਅਟਾਰ ਬਜ਼ਾਰ, ਜਲੰਧਰ ਸਿਟੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, 10,269-12-6 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦੀ ਲਾਹੌਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਕਦ ਕਰੈਡਿਟ ਖਾਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1946 ਨੂੰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਚਲਾਇਆ। 1 ਜਨਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦਾ ਬਕਾਇਆ 10,163-6-9 ਰੁਪਏ ਸੀ। 17 ਫਰਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਵਰਮਾਨੀ ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। 21 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1950 ਦੇ ਐਕਟ XX ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਾਵਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 85 ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਦਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਗ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1950 ਦੇ LXVIII, ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ। 11 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ:

- (1) ਕੀ ਸੂਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ;
- (2) ਕੀ ਬੈਂਕ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ
- (3) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕਿਸਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ?

2 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਸੋਨੀ, ਜੇ., ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 57 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45F ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਹੋਇਆ।

ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਾਈਂ, ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸੋਨੀ, ਜੇ. ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੋਨੀ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1949 ਦਾ ਰੈਂਕਿੰਗ ਕਾਮਨਾਇਸ ਐਕਟ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ।

1953 ਦੇ ਐਕਟ LII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਜੋ 30 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ 1953 ਦਾ ਇਹ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਐਕਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ 1953 ਦਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਨਿਰੋਲ ਪਰੋਸੀਜਰਲ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ 1953 ਦਾ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1953 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, , ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 16 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ, 1949 ਦਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ X ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1949 ਦੇ ਐਕਟ X ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

VOL. VIII]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1950 ਦੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ XX ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਭਾਗ IIIA ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 45-ਏ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 45-ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1950 ਦੇ ਇਸ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ XX ਦੀ ਧਾਰਾ 45-F ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ IX), ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਐਮਐਮਐਸਨ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 45-ਐਫ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1949, ਨੂੰ 1953 ਦੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ LII ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ IIIA ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਭਾਗ IIIA ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1953 ਦਾ ਇਹ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਐਕਟ 30 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਸੋਨੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਨਵੇਂ ਭਾਗ IIIA ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 45-ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੇਧ) ਐਕਟ 1953 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। - ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਵਾਲੀ

302

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL. VIII

ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਇਸ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਓ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"(1) ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ IX) ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ- ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ IX) ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1913 (VII ਦਾ 1913) ਦੀ ਧਾਰਾ 235 ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਕਾਲਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਾਂ ਲਾਗੂ; ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੋਵੇਗੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਵੇਲ. VII]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

303

ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।" ਮੈਂ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 45-ਓ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਬੈਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ 1953 ਦਾ ਸੇਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜ਼ਿਕਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

304

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL. VIII

ਭਾਸ਼ਾ ਜੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸੰਭਾਵੀ ਵਜੋਂ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 45-0 ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੇਧ ਐਕਟ, 1953 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲੰਬਿਤ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਂਹਖਿੱਚੂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪਾਸਮੀ ਓਡਾਯਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਸੁਬਰਾਮਣਿਊ ਓਡਯਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ, ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

"1859 ਦੇ ਐਕਟ XIV ਦੀ ਧਾਰਾ 1, ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਨਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਐਕਟ ਪਹਿਲੀ ਜੁਲਾਈ, 1871 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ 1871 ਦਾ ਐਕਟ IX ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੇਕਰ 1837 ਅਤੇ 1871 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਕੋਈ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ, ਉਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਮੁਥੂਕੁਮੱਲੀ ਦੇ ਪੰਨਾ 10 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਰਾਮਈਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਪਲਪਤੀ ਲਕਸ਼ਮਈਆ (1):-

"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 1908 ਦੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ IX ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ 1859 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਲੇਖ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਾਈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . ਇਹ ਹੋ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 1859 ਦੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 1908 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ 1859 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਨੂੰ 1942 ਦੇ ਐਕਟ XVI ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

"ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਸਲ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਰਥਾਤ:

(2) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

306

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL. VIII]

ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ।" ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇ ਅਸਲ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਗ III-A ਨੂੰ 1953 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1942 ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 20 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੇਲੂ ਗਿਰ (1), ਮਲਿਕ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ,

ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਲਿਕ, ਜੇ., ਨੇ ਅਪਸਾਮੀ ਓਡਯਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਬਰਾਮਣਿਆ ਓਡਯਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਸਚਿੰਦਰ ਨਾਥ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਜ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜਗਦੀਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਅਤੇ ਪੀਤਾਬਰ ਮਹਾਪਾਤਰਾ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀਦਰ ਮੋਹਪਾਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 45.0 ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਮਿਸਟਰ ਗੋਸਾਈਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।